

Què són les **Tendes Roges**?

Una **Tenda Roja** és un espai còmode i acollidor decorat amb teles de color vermell, amb escultures, flors i dibuixos, o amb qualsevol mena d'objectes simbòlics que evoquin la feminitat i els seus dons extraordinaris.

Una **Tenda Roja** és un espai sagrat concebut per les seves creadores com un úter màgic. Un espai on dones de totes les edats, formes i colors sempre hi seran acollides amb respecte i amor absoluts.

El poder guaridor de les **Tendes Roges** prové de la puresa, la gràcia i la confiança infinites que emanen de l'Esperit Sagrat Femení. Les seves energies flueixen a través de les dones que les invoquen amb el simple fet de reunir-se.

Què s'hi fa, a les **Tendes Roges**?

De tot i res. Cada **Tenda Roja** té una personalitat pròpia. Les activitats que s'hi desenvolupen depenen de les propostes que aporten les dones que hi participen, i també de les energies lunars i còsmiques que les inspiren a cada moment.

Quan la **Tenda Roja** té l'oportunitat de ser una reunió periòdica, setmanal o mensual, es converteix en un espai de retir i de descans. És el lloc ideal per fer-hi una aturada enmig del ritme de vida caòtic i accelerat d'avui dia, un espai on pots simplement SER, al marge de les obligacions i dels diferents rols socials.

Una **Tenda Roja** és perfecta per Cantar i Ballar al ritme dels tambors, però també és perfecta per meditar. La ressonància màgica que es crea en aquests espais uterins harmonitza i amplifica els batecs del cor i la respiració. Hi ha **Tendes Roges** que neixen per ser espais de treball i d'aprenentatge on s'hi imparteixen tallers de cuina, artesanian, literatura i tot tipus d'activitats que ajudin en el procés de re-coneixement personal.

Les trobades transgeneracionals entre dones en una **Tenda Roja** són la font més valuosa i inesgotable de saviesa. Àvies, mares i germanes, totes som i serem filles per sempre. Com a germanes, estem unides a la nostra Mare Terra per un fil de sang sagrada que ens manté vives.

Per què **Tendes Roges**? Una mica d'història...

La necessitat que sentim les dones d'afluixar el ritme de vida i descansar més durant els dies del nostre sagnat no és cosa de la modernitat, és una necessitat biològica i natural que ens acompanya des dels inicis de la humanitat. Les dones som cíclics i, com la Lluna, renaixem i morim en cadascun dels nostres cicles. La vida que es gesta dins de les nostres entranyes i cada cicle lunar ens recorden que per les nostres venes hi flueix la pròpia essència de la vida.

A nivell cel·lular donar vida és una feina feixuga, i el nostre cos necessita descansar. Sovint ens costa pensar amb claredat durant la menstruació, i de vegades, emocionalment, fins i tot ens sentim més vulnerables. Cada cicle és únic.

Algunes cultures antigues construïen coves o cabanes lunars, espais exclusius per al recolliment femení durant els dies del sagnat menstrual. Les dones també se solien reunir en aquestes cabanes els dies del postpart (puerperi), per celebrar la menarquia (primer sagnat menstrual), per rebre la menopausa o per acompanyar-se en els dols. En algunes comunitats antigues també van ser llocs de segregació i de rebuig.

Amb l'arribada de la Inquisició i les lluites religioses de l'Edat Mitjana, les trobades místiques entre dones foren condemnades i perseguides.

Les caceres de bruixes tenien com a finalitat anular el poder femení, creatiu i lliure, que lluitava en contra dels nous sistemes polítics i religiosos de caràcter absolutista i patriarcal. El patriarcat va triomfar i va convertir la saviesa i la confiança de les dones en cendres a sota de les fogueres.

Des d'aleshores tots els centres oficials de reunió de dones van tenir com a finalitat la reclusió i l'adoctrinament. Van ser recloses en convents i en escoles per a senyoretetes fins ben entrat el segle XVIII.

Llavors va arribar la modernitat i ens van tancar dins d'enormes fàbriques amb salaris mínims i condicions deplorables. Ens van dir que d'aquesta manera passàvem a ser productives de debò. Quan per fi va arribar el segle XX, amb l'excusa de l'amor per la pàtria, van perdre els nostres fills a les guerres.

En societats com la nord-americana dels anys 50, el premi de consolació durant la postguerra va ser una cuina radiant, plena d'electrodomèstics moderns: *“Senyora, no es preocupi per la política, que és cosa d'homes. En comptes d'estudiar, diverteixi's amb aquesta nova rentadora.”*

A aquestes alçades de la història cal recordar que mai van poder silenciar la nostra sang, ni la saviesa que amb ella rebem. Encara que no en siguem del tot conscients, la menstruació ens parla cada mes a través de tot el nostre cos. Per tant, tot i que el món canviava al ritme accelerat del patriarcat, tenim la sort que sempre hi va haver comunitats que es van mantenir aïllades en boscos i muntanyes, i que van conservar intactes les tradicions i tota la Saviesa Sagrada Femenina.

En les ciutats més “desenvolupades” van ser les descendents de les cultures celtes i indígenes les que van mantenir reunions secretes, aquelarres de bruixes i de xamanes, espais on es custodiaven i ensenyaven totes les ciències i les arts de les dones. Elles són les que han fet possible que jo estigui escrivint aquest article i que tu l'estiguis llegint. Gràcies infinites a totes elles.

El que va venir després dels 50 ho coneixem totes, i algunes encara ho vivim. Sí, ens vam posar pantalons, i sí, vam anar a les universitats, també ens vam prendre la pastilla i ens asseiem al sofà a veure publicitat a la televisió i a l'ordinador.

Un dia de 1997 va sortir publicada als Estats Units una novel·la d'Anita Diamant titulada:

LA TENDA ROJA

«Una novel·la viva i intensa... Seria temptador dir que La Tenda Roja és el que la Bíblia hauria pogut ser si l'haguessin escrit dones, però només Diamant li hauria pogut donar tanta màgia i tanta profunditat ». The Boston Globe, 1997.

La seva autora, basant-se en els relats bíblics judeocristians tradicionals, en els quals només s'aprofundeix sobre les vides dels homes de Déu, decideix escriure la vida de les dones a l'època de l'Antic Testament. El relat agafa forma a partir de les històries que explica Dina, la protagonista, sobre les seves experiències a la **Tenda Roja** de la seva comunitat. Fou allà on ella va veure néixer, parir i morir a les seves mares i germanes.

La novel·la ha estat una font d'inspiració per a milers de dones d'arreu del món. Una d'elles és DeAnna L'am, dedicada des de fa més de 20 anys a orientar i acompanyar altres dones en el camí de l'Empoderament Femení, convençuda del poder guaridor que té la integració del nostre cicle menstrual. Ella és la fundadora de *A Red Tent in every neighborhood*, un moviment a través del qual promou la creació de **Tendes Roges**, una a cada barri, per tal que n'hi hagi una a l'abast de cadascuna de nosaltres. Gràcies infinites també a ella.

Les nostres **Tendes Roges** són espais de recolliment, de creació i de recolzament.

Llocs d'alliberació on es deixa fer i simplement s'ÉS.

Quan participes per primera vegada en una **Tenda Roja** recordes...

la dona que realment ets!!!

Diana Pinzón.

Dona, filla, mare i germana. Investigadora, humanista i Art-terapeuta.
Especialitzada en gestió i intervenció sociocultural.

somartetaller@gmail.com Telf.: 034- 630 538 838-Catalunya, España.

DeAnna L'am

Red Moon ~ School of Empowerment for Women and Girls™ www.deannalam.com *Red Tents In Every Neighborhood* on Facebook: <https://www.facebook.com/RedTentsInEveryNeighborhood>

